

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/81/2017
Identifikačné číslo spisu:	8713010419
Dátum vydania rozhodnutia:	07.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8713010419.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného P. W. pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 7. júna 2018 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2017, sp. zn. 6To/24/2016 a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 388 ods. 1 Tr. por., takto

rozhodol:

I. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2017, sp. zn. 6To/24/2016, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 285 písm. b) Tr. por. a § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v prospech obvineného P. W..

II. Z r u š u j e s a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2017, sp. zn. 6To/24/2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Krajskému súdu v Prešove s a p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 22. februára 2016 sp. zn. 5 T 115/2013 bol obvinený P. W. uznaný za vinného v bode I. z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v bode II. zo zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

I.

v presne nezistený deň v období mesiacov júl až august roka 2008 ako konateľ obchodnej spoločnosti X.-., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX, v rámci prestavby zázemia zimného štadióna v F. vykonávanej obchodnou spoločnosťou X., spol. s.r.o. pre mesto F. na základe zmluvy o dielo zo dňa 19. marca 2008 objednal u dodávateľa osoby podnikajúcej pod obchodným menom P.n G.-B., so sídlom O., O. W. 27, IČO: XX XXX XXX výrobu plastových okien, dverí a doplnkov na rekonštrukciu zimného štadióna v F., kde v rámci tejto objednávky objednal aj výrobu plastových okien a plastových dverí v odtieni biela /A./, špecifikovaných podľa prílohy k faktúre č. XXX/XXXX zo dňa 12. decembra 2008 na pozícii 22-35 na rodinný dom vo Q.. XXX, patriaci jeho otcovi U. W., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom Q. XXX, v hodnote 6.313,29 Eur (190.194,20,- Sk), pričom túto sumu nechal zahrnúť do celkovej sumy za dodaný tovar pre obchodnú spoločnosť X., spol. s.r.o. vo výške 1.012.794,50,- Sk (33.618,63 Eur) za dodávku plastových okien a plastových dverí na rekonštrukciu zimného štadióna v F., ktorá bola osobou podnikajúcou pod obchodným menom P. G.-B. následne fakturovaná obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o., F., faktúrou č. XXX/XXXX zo dňa 12. decembra 2008 a ktorá bola obchodnou spoločnosťou X., spol. s.r.o., F. ako odberateľom dodaného tovaru v celej sume uhradená, čím obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX spôsobil škodu vo výške 6.313,29 Eur (190.194,20,- Sk),

II.

dňa 19. septembra 2012 v F. na pobočke X. a.s., Bratislava vystupujúc ako konateľ obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX pred povereným pracovníkom banky a bez vedomia druhého konateľa obchodnej spoločnosti Ing. U. X. si na základe zmluvy o odovzdaní a prevzatí bezpečnostných predmetov a zmluvy o poskytovaní a používaní elektronických služieb k bankovým produktom uzatvorených medzi bankou X. X., a.s. a obchodnou spoločnosťou X., spol. s.r.o. v zastúpení Ing. P. W. a na základe určenia spôsobu nakladania s vkladom na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 19. septembra 2012 zriadil prístup k účtu obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o. vedený v X. X., a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom dňa 24. septembra 2012 vedome, bez akéhokoľvek právneho dôvodu a bez toho, aby obchodná spoločnosť X., spol. s.r.o. mala voči jeho osobe akýkoľvek splatný záväzok ako aj v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov prostredníctvom elektronického bankovníctva si z účtu obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o. vedeného v X. X., a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX previedol na svoj súkromný účet vedený vo Q., a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 115.000,- Eur, čím tak obchodnej spoločnosti X. spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX spôsobil škodu vo výške 115.000,-Eur.

Okresný súd Poprad obvinenému P. W. za to uložil podľa § 237 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd u obvineného zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2 T 123/2011 zo dňa 2. septembra 2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10 To 34/2014 zo dňa 7. októbra 2015 podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 1 (jedného) roka, podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nasledujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú a živnostenskú činnosť v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému aj povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 121.313,29 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Naproti tomu tým istým rozsudkom podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd obvineného Ing. P. W. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad pre skutok uvedený pod bodom II. obžaloby Okresnej prokuratúry Poprad, sp. zn. 1 Pv 675/2012 zo dňa 29. júla 2013, ktorého sa mal dopustiť tak, že

ako spoločník obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX s obchodným podielom vo výške 50%, uzatvoril dňa 30. novembra 2011 zmluvu o prevode obchodného podielu, na základe ktorej previedol odplatne svoj obchodný podiel vo výške 50% na druhého spoločníka Ing. U. X., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom X. W., P. XXX/X za dohodnutú sumu 26.000 Eur, ktorá mu bola už v čase podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu zaplatená vo výške 17.500 Eur, pričom v zmysle čl. VI zmluvy sa zaviazal, že najneskôr do 15. decembra 2011 účtovne vysporiada a účtovne predloží všetky svoje záväzky a pohľadávky z predchádzajúceho obdobia, čo však úmyselne neurobil a využíjúc skutočnosť, že Ing. U. X. nepodal návrh na zápis zmien v spoločnosti s ručením obmedzeným v obchodnom registri v dôsledku očakávania splnenia povinnosti Ing. P. W. v zmysle čl. VI zmluvy o prevode obchodného podielu, dňa 8. februára 2012 vystupujúc ako spoločník obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX s obchodným podielom vo výške 50% uzatvoril zmluvu o prevode obchodného podielu, na základe ktorej previedol odplatne svoj obchodný podiel vo výške 50% na svoju družku Ing. W. P., nar. X. P. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, F. za dohodnutú sumu 50.000 Eur, ktorá bola následne dňa 6. marca 2012 zapísaná ako spoločníčka obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o. do obchodného registra, a to aj napriek tomu, že Ing. U. X. využil svoje predkupné právo v zmysle čl. 13 ods. 2 spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti s ručením obmedzeným zo dňa 10. októbra 1995, a to zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 30. novembra 2011, čím spôsobil Ing. U. X., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom X. W., P. XXX/X škodu vo výške najmenej 17.500 Eur,

právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obvinený po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 22. februára 2016, sp. zn. 5 T 115/2013, a to čo do viny aj do trestu pri výrokoch I. a II. (č.l. 1236), pričom svoje odvolanie odôvodnil osobitným podaním (č.l. 1260-1263).

Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí 18. januára 2017 rozsudkom sp. zn. 6To/24/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol obvinený Ing. P. W. J. za vinného zo zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., vo výroku o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému Ing. P. W., nar. XX. P. XXXX v F., trvale bytom F., M. XXXX/XX v nadväznosti na výrok o vine, ktorým bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., uložil podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obvinenému podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2 T 123/2011 zo dňa 2. septembra 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10 To 34/2014 zo dňa 7. októbra 2015, ktorým bol obvinenému za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, pričom výkon trestu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok

obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 6.313,29 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú spoločnosť X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Napokon týmto rozsudkom podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obvineného Ing. P. W. spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal obvinený dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 19. septembra 2012 v F. na pobočke X. X. a.s., W. vystupujúc ako konateľ obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX pred povereným pracovníkom banky a bez vedomia druhého konateľa obchodnej spoločnosti Ing. U. X. si na základe zmluvy o odovzdaní a prevzatí bezpečnostných predmetov a zmluvy o poskytovaní a používaní elektronických služieb k bankovým produktom uzatvorených medzi bankou X. X., a.s. a obchodnou spoločnosťou X., spol. s.r.o. v zastúpení Ing. P. W. a na základe určenia spôsobu nakladania s vkladom na účte č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 19. septembra 2012 zriadil prístup k účtu obchodnej spoločnosti X. spol. s.r.o. vedený v X. X., a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX, pričom dňa 24. septembra 2012 vedome, bez akéhokoľvek právneho dôvodu a bez toho, aby obchodná spoločnosť X., spol. s.r.o. mala voči jeho osobe akýkoľvek splatný záväzok ako aj v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov prostredníctvom elektronického bankovníctva si z účtu obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o. vedeného v X. X., a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX previedol na svoj súkromný účet vedený vo Q., a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX sumu 115.000 Eur, čím tak obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX spôsobil škodu vo výške 115.000 Eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú spoločnosť X., spol. s.r.o., so sídlom F., Y. 23, IČO: XX XXX XXX s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený Ing. P. W. prevzal 6. marca 2017, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 21. apríla 2017 a prokurátor 17. februára 2017. Rozhodnutie bolo doručené aj ostatným stranám trestného konania.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2017, sp. zn. 6To/24/2016, podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dňa 26. júla 2017 dovolanie (č.l. 1362-1370). V dovolaní uplatnil dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v rámci svojho dovolania uviedol, že krajský súd rozsudkom z 18. januára 2017, sp. zn. 6To/24/2016 v časti výroku, ktorým oslobodil obvineného, porušil zákon v prospech obvineného v ustanoveniach § 285 písm. b) Tr. por. a § 8, § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., nakoľko sa dôsledne neriadil ustanovením § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., v dôsledku čoho porušil zákon vo výroku, ktorým oslobodil obvineného spod obžaloby prokurátora. Vzhľadom na vyššie uvedené je naplnený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

S oslobodzujúcim výrokom rozsudku krajského súdu a s jeho odôvodnením a právnym posúdením sa generálny prokurátor nestotožňuje, pretože skutok ustálený v bode III. obžaloby sa stal, čo nespochybnil ani krajský súd a vykazuje znaky trestného činu. Krajský súd pochybil, keď nepostupoval v súlade so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 96, ktoré bolo zverejnené v Zbierke

stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2014. Aplikoval princíp „ultima ratio“, ktorý možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Tr. zák. len pri prečinoch.

Z podkladu rozhodnutia je zrejmé, že zmluvou o prevode obchodného podielu z 30. novembra 2011 obvinený previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti X., spol. s.r.o. na Ing. U. X., pričom k záväzkom, ku ktorým sa zaviazal v predmetnej zmluve, ani k povinnostiam dohodnutým na valných zhromaždeniach spoločnosti v dňoch 16. novembra 2011 a 22. novembra 2011 (č.l. 135-140) bez zjavného dôvodu a úmyselne nepristúpil, napriek tomu, že v spoločnosti nevykonával žiadnu činnosť. Následne dňa 8. februára 2012 opätovne previedol svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o., a to zmluvou o prevode obchodného podielu na svoju družku Ing. W. P., za sumu 50.000,- Eur. Zmena spoločníka bola zapísaná v obchodnom registri dňa 6. marca 2012, čo vyplýva aj z aktuálneho výpisu, ktorý bol oboznamovaný na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2017, pričom táto zmluva o prevode obchodného podielu bola okresným súdom v konaní sp. zn. 16 Cb 66/2012 vyhlásená za neplatnú.

K prevodu finančných prostriedkov z účtu spoločnosti X., spol. s.r.o. obvineným došlo dňa 24. septembra 2012, teda v čase, kedy obvinený preukázateľne a nepochybne nebol spoločníkom obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o. a v zmysle zápisnice o valnom zhromaždení spoločnosti z 22. novembra 2011 nebol ani jej konateľom, hoci v obchodnom registri neboli zmeny zaznamenané.

Ďalej generálny prokurátor poukázal na skutočnosť, že krajský súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nebral do úvahy preukázané zistenie, že obvinený sa na podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o. nepodieľal už od roku 2009, pričom táto skutočnosť vyplýva nielen z výsluchu svedka a poškodeného Ing. U. X., ale aj z výsluchu svedkyne Ing. W. P., ktorá tiež potvrdila, že jej partner vykonával podnikateľskú činnosť v danej spoločnosti iba v minimálnom rozsahu od roku 2008, ako aj z výsluchu svedkýň Ing. X. W. a Ing. U. W..

V dovolaní generálny prokurátor uviedol, že zo zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre podnikateľov (č.l. 748) vyplýva, že k založeniu účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX, z ktorého obvinený previedol finančné prostriedky na svoj účet, došlo dňa 26. februára 2009, avšak jediným disponentom tohto účtu s poskytnutím elektronických služieb bol Ing. U. X.. K zriadeniu prístupových práv k účtu obchodnej spoločnosti X., spol. s.r.o. č. XXXXXXXXXX/XXXX došlo zo strany obvineného až 19. septembra 2012 o 16:35 hod. v F. na pobočke X. X., a.s., teda len dva dni pred splatnosťou faktúry č. 2012037 z 31. augusta 2012 (č.l. 736), na základe ktorej mesto Kežmarok vykonalo úhradu finančných prostriedkov vo výške 119.555,56 Eur v prospech účtu obchodnej spoločnosti X., s.r.o. č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktoré boli bezprostredne po pripísaní na účet samej spoločnosti prevedené na obvineného súkromný účet.

Odvolací súd podľa generálneho prokurátora pri hodnotení dôkazov opomenul prihladiť na skutočnosť, že vyššie uvedenému plneniu zo strany mesta Kežmarok došlo na základe Zmluvy o dielo z 18. januára 2010 (č.l. 755-762) uzatvorenej medzi objednávateľom mestom Kežmarok a zhotoviteľom obchodnou spoločnosťou X., spol. s.r.o. v zastúpení iba Ing. U. X. ako konateľom, v znení jej dodatku č. 1 z 10. januára 2011, ktorý bol taktiež podpísaný iba Ing. U. X.. Obvinený previedol dňa 24. septembra 2012 prevažnú časť uvedených finančných prostriedkov uhradených mestom Kežmarok na svoj súkromný účet aj napriek tomu, že dňa 27. mája 2011 odstúpil od spomínanej Zmluvy o dielo s mestom Kežmarok v znení jej dodatku č. 1 (č.l. 204) z prevádzkových dôvodov, pričom sa na tejto zákazke žiadnym spôsobom aktívne nezúčastňoval, o čom svedčí aj výsluch svedka Ing. U. X. z 19. marca 2014.

Z potvrdenia čistého obchodného imania spoločnosti X., s.r.o. k 31. decembru 2010, vyhotoveného auditorskou spoločnosťou Y., s.r.o. vyplýva, že výška vlastného imania k 31. decembru 2010 bola vo výške 204.099,- Eur. Uvedená spoločnosť k tomuto dátumu evidovala neuhradenú stratu vo výške 259.206,- Eur, ktorú znížila o zisk vykázaný za rok 2009 vo výške 14.866,- Eur, pričom mínusové

vlastné imanie sa bude vykazovať až do obdobia eliminácie vykázaných strát dosiahnutými ziskami v budúcich rokoch. Podľa súvahy obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o. k 31. decembru 2010 obchodná spoločnosť evidovala záväzky voči obom spoločníkom len vo výške 9.207,- Eur (č.l. 154). Z uvedeného vyplýva, že akýkoľvek majetkový nárok obvineného na majetok spoločnosti X., spol. s r.o., počas jeho pôsobenia ako spoločníka obchodnej spoločnosti, teda minimálne do prevodu obchodného podielu na svoju družku Ing. W. P. dňa 8. februára 2012 bol vylúčený.

Skutočnosť, že obvinený nemal žiadnu pohľadávku voči danej spoločnosti vo výške 115.000,- Eur, vyplýva z výpovede poškodeného Ing. U. X., ako aj účtovníčky Ing. X. W.. Odvolací súd pri hodnotení naplnenia resp. nenaplnenia subjektívnej stránky zločinu nebral do úvahy skutočnosť, že prevodom finančných prostriedkov v sume 115.000,- Eur dňa 24. septembra 2012 sa obchodná spoločnosť X., spol. s r.o. dostala do platobnej neschopnosti, čo preukazuje výsluch svedka a poškodeného Ing. U. X., ako aj listinné dôkazy, pričom záväzky zo strany obvineného voči obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o. sú evidované ako neuhradené.

K argumentácii odvolacieho súdu vzťahujúcej sa k skutočnosti, že obvinený mal urobiť prevod finančných prostriedkov v čase, keď došlo k predaju časti podniku v podstate na základe Zmluvy o predaji časti podniku z 4. júla 2012 (č.l. 1238), a tým mal chrániť svoje majetkové práva a zároveň, že orgány činné v trestnom konaní sa nezaoberali predajom časti podniku, či po tomto úkone ostali nejaké majetkové práva, je potrebné uviesť, že so skutkom, ktorý spáchal obvinený, jednoznačne nesúvisia a v prípade jeho nesúhlasu s takýmto postupom si mohol svoje práva uplatniť prostredníctvom súdu.

Pre úplnosť generálny prokurátor uviedol, že vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že kupujúci - obchodná spoločnosť X., s.r.o., časť podniku obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o. odkúpila za protihodnotu v sume 86.051,09 Eur. Predmetom zmluvy o prevode časti podniku totiž neboli len nehnuteľnosti a pohľadávky, ale aj záväzky v celkovej hodnote 84.002,77 Eur. Kúpna cena predávanej časti podniku bola v podstate vypočítaná ako rozdiel medzi hodnotou prevádzaných aktív a pasív X., spol. s r.o. Realnosť tohto prevodu potvrdila aj svedkyňa Ing. X. W. na hlavnom pojednávaní dňa 12. mája 2014, keď uviedla, že prevod podniku je skutočne evidovaný v účtovníctve oboch obchodných spoločností X., s.r.o. a X., spol. s r.o. Je zrejmé, že uvedený predaj časti podniku žiadnym relevantným spôsobom nezmenšil majetok X., spol. s r.o., resp. sa nedotkol majetkových práv spoločníka tejto spoločnosti.

Podľa generálneho prokurátora sa odvolací súd tiež nevysporiadal s listinnými dôkazmi (č.l. 780-815), ktoré preukazujú neuhradené záväzky obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o. z činnosti strediska obvineného, ktorých existenciu potvrdila aj Ing. W. vo výpovedi v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní dňa 12. mája 2014. Odvolací súd svojím rozhodnutím poprel zásadu „iura novit curia“, jeho rozhodnutie je svojvoľné, neodôvodnené, založené výlučne na obhajobe obvineného, ktorá je neopodstatnená a ktorú nekriticky akceptoval. Konanie obsiahnuté v skutku je potrebné posudzovať komplexne a je potrebné zvážiť, či obvinený svojím konaním tak, ako bolo ustálené v dovolaní napadnutom výroku nenaplnil skutkovú podstatu zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Uvedeným porušením zákona bolo zásadne ovplyvnené postavenie obvineného, pretože mu bol ukladaný trest v trestnej sadzbe jeden až päť rokov, hoci mal byť ukladaný v trestnej sadzbe tri roky až desať rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené generálny prokurátor v závere navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

1/ podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6To/24/2016 z 18. januára 2017 vo výroku o oslobodení Ing. P. W. spod obžaloby prokurátora bol porušený zákon v ustanovení § 285 písm. b) Tr. por. a v ustanoveniach § 8, § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v prospech Ing. P. W., nar. XX. P. XXXX F., trvalý pobyt F., M.. XXXX/XX,

2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu sp. zn. 6To/24/2016 z 18. januára 2017 v celom rozsahu a

3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný súd Poprad v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté (č.l. 1371).

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadrila poškodená spoločnosť X., spol. s r.o. zastúpená obhajcom JUDr. Mariánom Kollárom, a to podaním doručeným na Okresný súd Poprad dňa 28. septembra 2017.

Vo svojom vyjadrení uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s okolnosťami, ktoré tvoria tak skutkový, ako aj právny základ podaného dovolania, pričom odvolací súd svojím nezákonným rozhodnutím neprimerane zvýhodnil obvineného, ktorý využil svoje právo nevypovedať, ale na druhej strane nevyprodukoval pred súdom žiadne relevantné dôkazy, ktoré by potvrdzovali jeho účelovú a nezmyselnú obhajobu. V danej súvislosti je potrebné zdôrazniť, že Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 4 Cob 39/2016 z 1. februára 2017 v celom rozsahu potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 16 Cb 66/2012 z 9. februára 2016 o určení neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o., F. z obvineného na Ing. W. P., uzavretú dňa 8. februára 2012, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. apríla 2017.

Poškodená spoločnosť X., spol. s r.o. ďalej opísala skutkový stav konania obvineného a v celom rozsahu sa stotožnila aj so záverom generálneho prokurátora, ktorý správne vyhodnotil popretie zásady „iura novit curia“. Podľa poškodenej spoločnosti sa mali orgány činné v trestnom konaní zaoberať aj predajom časti podniku, ktorým Ing. X. predal časť podniku sám sebe a či po tomto predaji ostali nejaké majetkové práva, na základe ktorých by si obvinený mohol uplatňovať svoje práva.

Ďalej poškodený uviedol, že obvinený sa opakovane dopúšťa takého konania, ktoré je zamerané na poškodzovanie oprávnených záujmov obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o. a hlavne osoby Ing. U. X., ktorý je 100% spoločníkom a jediným konateľom tejto spoločnosti, naopak obvinený nerešpektuje právny poriadok ani právoplatné rozsudky, na základe ktorých bol zaviazaný zaplatiť spôsobenú škodu poškodenej obchodnej spoločnosti, v dôsledku čoho sa proti obvinenému vedie exekučné konanie sp. zn. Ex 41/2017 o zaplatenie 6 313,29 Eur, pričom sa voči obvinenému vedú aj ďalšie konania pod sp. zn. 16 Cb 84/2017 o zaplatenie 8 298,48 Eur a konanie sp. zn. 18 Cb 26/2017 o zaplatenie 115 000,- Eur s príslušenstvom.

Na záver svojho vyjadrenia poškodený uviedol, že záväzky, ktoré uplatňuje voči obvinenému, vyplývajúce z jeho zavineného protiprávneho konania a prebiehajúcich občianskoprávných konaní, predstavujú sumu spolu vo výške 369 917,66 Eur. Z uvedených dôvodov preto v celom rozsahu súhlasí s návrhom generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril aj obvinený podaním doručeným na okresný súd dňa 13. novembra 2017 (č.l. 1393-1402), v rámci ktorého opísal priebeh podnikateľskej činnosti v spoločnosti X., spol. s r.o. v spojitosti s Ing. U. X..

Obvinený uviedol, že tvrdenia, ktoré uvádza generálny prokurátor vo svojom dovolaní, sa vôbec nezakladajú na pravde s poukazaním na priebeh prevodu obchodného podielu na Ing. X. a Ing. P.. Podľa obvineného prokurátor JUDr. Škovráňko zabudol uviesť informáciu, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 16 Cb 66/2012 bol v odvolacom konaní Krajským súdom v Prešove sp. zn. 4 Cob 39/2016 potvrdený, ale v odôvodnení bolo konštatované, že boli predložené dve zápisnice z valného zhromaždenia, a to z rozdielnym dátumom konania 16. novembra 2011 a 22. novembra 2011, ale aj

napriek tomu majú obidve zápisnice rovnaké posledné strany aj s podpismi. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 4 Cob 39/2016 konštatoval, že zo strany žalobcu nebolo preukázané rokovanie valného zhromaždenia zo spomínaných dní týkajúce sa odsúhlasenia predaja obchodného podielu medzi spoločníkmi a že zmluva o prevode obchodného podielu je neplatná, pretože valné zhromaždenie neudelilo súhlas na prevod obchodného podielu medzi spoločníkmi. Podľa obvineného z uvedeného rozsudku Krajského súdu v Prešove vyplýva, že Ing. X. nikdy nebol jediným a výlučným vlastníkom spoločnosti a taktiež nikdy nedošlo k jeho odvolaniu z funkcie konateľa na žiadnom valnom zhromaždení s poukázaním na výpoveď Ing. X. z 13. februára 2013.

Aj napriek uvedeným skutočnostiam Ing. X. zvolal na deň 23. januára 2012 mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti X., spol. s.r.o., F., na ktorom bol schválený predaj časti podniku, na v tom čase neexistujúcu spoločnosť, ktorej výlučným vlastníkom aj v súčasnosti je Ing. U. X.. K založeniu novej spoločnosti došlo dňa 22. júna 2013 a zmluva o predaji časti podniku bola podpísaná dňa 4. júla 2012.

Obvinený ďalej opísal priebeh prešetrovania konania Ing. X., a to na základe podnetu obvineného z roku 2013, na Okresnej prokuratúre v Poprade s poukázaním na skutočnosť, že zmluvou o predaji časti podniku spoločnosti X. spol. s.r.o. došlo k prevodu nehnuteľností, a to stavieb s.č. XXXX o výmere 440 m², s.č. XXXX o výmere 244 m² so zostatkovou hodnotou 8 592,14 Eur, hmotný majetok vymedzený v prílohe č. 2 kúpnu cenou 18 705,93 Eur, pohľadávky v sume 51 234,31 Eur, sociálny fond v hodnote 7 518,71 Eur, pričom celková hodnota aktív bola 86 051,09 Eur a celková hodnota pasív bola vo výške 84 002,77 Eur, pričom obstarávacia cena majetku, ktorý bol prevedený bola vo výške 143 465,44 Eur a zostatková hodnota, cena za ktorú si Ing. X. kúpil tento majetok bola 27 298,07 Eur, teda 19,03% z obstarávacej ceny. Obvinený uviedol, že Ing. X. si takto kúpil rôzne nehnuteľnosti a autá s rôznymi obstarávacími cenami, avšak s nulovými kúpnyimi cenami, ktoré doteraz využíva.

Ďalej obvinený poukázal na skutočnosť, že názov novej spoločnosti X. s.r.o. je zameniteľný so starým názvom X., spol. s.r.o. Až na základe takto zisteného skutkového stavu obvinený uvádza, že zrealizoval prevod finančných prostriedkov z účtu spoločnosti X., spol. s.r.o. na svoj súkromný účet do depozitu na vysporiadanie jeho už splatných pohľadávok voči spoločnosti z predchádzajúcich období, pričom to malo byť chápané ako obranná reakcia na vyššie spomínané konanie Ing. X., ktorý vykonal prevod všetkého majetku na novú spoločnosť.

S poukázaním na vyjadrenie prokurátora, že k prevodu finančných prostriedkov z účtu spoločnosti X., spol. s.r.o. obvineným došlo dňa 24. septembra 2012, teda v čase keď obvinený nebol spoločníkom uvedenej spoločnosti a v zmysle zápisnice o valnom zhromaždení z 22. novembra 2011 nebol ani jej konateľom, obvinený uviedol, že toto konštatovanie prokurátora je v rozpore so zisteným stavom uvedenom v odôvodnení rozsudkom krajských súdov s poukázaním na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/24/2016 z 18. januára 2017.

V rámci vyjadrenia k dovolaniu obvinený spochybňoval tvrdenia generálneho prokurátora, že sa na podnikateľskej činnosti spoločnosti X., spol. s.r.o. nepodieľal už od roku 2009, avšak na hlavnom pojednávaní boli predložené listinné dôkazy, ktoré preukazujú zlomok činnosti v prospech spoločnosti X., spol. s.r.o. aj v rokoch 2011 a 2012, ako aj to, že odvolací súd pri hodnotení naplnenia resp. nenaplnenia subjektívnej stránky zločinu nebral do úvahy skutočnosť, že prevodom finančných prostriedkov v sume 115.000,- Eur sa spoločnosť X., spol. s.r.o. dostala do platobnej neschopnosti, čo preukazuje nielen výsluch svedka a poškodeného Ing. X., ale aj zabezpečené listinné dôkazy, čo však podľa obvineného je zjavne účelové a nezakladá sa na pravdivých skutočnostiach, nakoľko už 30. júna 2012 Ing. X. odhlásil všetkých zamestnancov zo systému zdravotného a sociálneho poistenia, následne vyhotovil Zmluvu o predaji časti podniku, ktorá bola podpísaná dňa 10. augusta 2012 a z toho je bez pochyby zrejmé, že v septembri 2012 spoločnosť X., spol. s.r.o. nemala žiadnych zamestnancov ani majetok a obchodné aktivity boli fiktívne.

V závere vyjadrenia obvinený uviedol, že mu nebolo umožnené skontrolovať účtovníctvo spoločnosti X.,

spol. s.r.o., nakoľko ho Ing. X. premiestnil na neznáme miesto. Povinnosť zaplatenia sumy vo výške 6 313,29 Eur uloženú rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/24/2016 z 18. januára 2017 si splnil, o čom svedčí aj priložená kópia vkladu v hotovosti. Na základe vyššie uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky ako zjavne neopodstatnené odmietol.

Obhajca obvineného sa taktiež vyjadril k dovolaniu generálneho prokurátora podaním doručeným na Okresný súd Poprad dňa 2. novembra 2017 (č.l. 1422-1423), v rámci ktorého sa stotožnil s vyjadrením obvineného a rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2017 sp. zn. 6To/24/2016 považuje za správny a zákonný, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora ako zjavne neopodstatnené odmietol v zmysle § 382 písm. c) Tr. por.

Obvinený v doplnení vyjadrenia k dovolaniu, ktoré bolo doručené na Okresný súd Poprad dňa 13. novembra 2017 (č.l. 1424-1425) uviedol, že dňa 16. októbra 2017 mu bolo doručené uznesenie vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Poprad, ČVS: ORP-566/3-VYS-PP-2017 z 30. septembra 2017, ktorým bolo odmietnuté začatie trestného stíhania na základe ním podaného trestného oznámenia na Ing. U. X.. Ďalej obvinený uviedol, že pri analogickom hodnotení jeho skutku a z uvedeného uznesenia je zrejmé, že jeho konaním nemohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu, a teda právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/24/2016 je zákonný a správny.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním generálneho prokurátora Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložený na rozhodnutie 4. decembra 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.), po tom, ako riadny opravný prostriedok podal obvinený (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.).

Po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania generálneho prokurátora (§ 382 Tr. por.), preskúmal najvyšší súd dňa 28. marca 2018 na verejnom zasadnutí (§ 384 ods. 1 Tr. por.) zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371, ktoré sú uvedené v dovolaní a ktorými je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd viazaný.

Dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora je v celom rozsahu dôvodné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 <., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté

rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací súd uvádza, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie umožňuje oprávneným osobám podľa § 369 Trestného poriadku namietat' porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v zmysle dovolacích dôvodov, avšak námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolanie je možné podať proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, pričom nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ustálených okresným a krajským súdom, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Nedostatky napadnutého rozhodnutia generálny prokurátor Slovenskej republiky uplatňoval v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora Slovenskej republiky, uvedenom v jeho dovolaní (č.l. 1362-1370), podľa ktorého skutok ustálený v bode III. obžaloby sa stal, čo nespochybnil ani krajský súd a vykazuje znaky trestného činu. Krajský súd pochybil pri aplikácii zásady „ultima ratio“, keď nepostupoval v súlade so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 96, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2014 podľa ktorého, ak páchatel' svojím konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodit' trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Tr. zák., teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy, len pri prečinoch. V prípade obvineného sa jedná o spáchanie zločinu, a preto na základe vyššie uvedeného krajský súd nepostupoval správne v súlade s predmetnou zásadou s poukázaním na rozhodnutie R 45/2013, v zmysle ktorého materiálny korektív (nepatrná závažnosť v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona) v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy - sa pri posudzovaní trestnosti činu v kategórii zločin a obzvlášť závažný zločin (§ 11 Trestného zákona) nepoužije. To platí aj vtedy, ak ide o konanie páchatel'a vo vývojovom štádiu prípravy na zločin (§ 13 ods. 1 Trestného zákona) alebo vývojovom štádiu pokusu úmyselného trestného činu (§ 14 ods. 1 Trestného zákona).

Krajský súd v Prešove taktiež pochybil, keď zrušil výrok, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo zločinu v zmysle § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ako aj výrok o treste a ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, nakoľko Okresný súd Poprad správne a v súlade so zákonom ustálil skutkový stav spáchaného skutku, ktorého sa obvinený dopustil a uložil mu trest v rámci individuálne určenej trestnej sadzby vzhľadom k posúdeniu osoby obvineného, ako aj k spáchanému skutku v zmysle obžaloby okresného prokurátora, o čom svedčí aj výpoveď svedka Ing. U. X., nepriamo aj svedecké výpovede X. W., U. W., ako aj zabezpečené listinné dôkazy v podobe zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre podnikateľov, zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, zmluvy o odovzdaní a používaní platobnej karty, zmluvy o odovzdaní a prevzatí bezpečnostných predmetov, zmluvy o poskytovaní a používaní elektronických služieb k bankovým produktom, výpisu z internet bankingu, vyjadrenia Q.Q. W., a.s. pobočka F., vyjadrenia X. X., a.s. pobočka F. a vyjadrenia samotnej poškodenej spoločnosti X., spol. s r.o. Okresný súd nemal žiadne pochybnosti, že obvinený

svojím konaním naplnil po všetkých stránkach skutkovú podstatu trestného činu kvalifikovaného ako zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pretože porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť a povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok a spôsobil poškodenú spoločnosť X., spol. s r.o. značnú škodu a konal v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb., ako aj v rozpore s obsahom spoločenskej zmluvy a jej dodatkami. Dovolací súd sa stotožňuje s odôvodnením a právnou kvalifikáciou spáchaného skutku obvineným uvedenou v rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na neho odkazuje.

Na základe vykonaných svedeckých výpovedí ako aj jednotlivých dôkazov bolo preukázané, že obvinený vedome a úmyselne previedol finančné prostriedky vo výške 115 000,- Eur z účtu poškodenej spoločnosti X., spol. s r.o. na svoj súkromný účet vedený vo Q., a.s., pričom na uvedené finančné prostriedky nemal v danom čase spáchania skutku žiadny majetkový nárok, a preto krajský súd nesprávne postupoval, keď v zmysle zásady „in dubio pro reo“ vyhodnotil, že nebola preukázaná subjektívna stránka stíhaného trestného činu, pre ktorý bol obvinený oslobodený.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odvolací súd nepostupoval v súlade so zákonom a zásadou „iura novit curia“, keď opomenul vykonať dôkazy potrebné pre objasnenie skutkového stavu spáchaného trestného činu, ako aj skutočnosti, ktoré by významnou mierou prispeli k zisteniu potrebných informácií s poukázaním na rozhodnutie R 56/2004-III., podľa ktorého pravidlo „iura novit curia“ (súd pozná právo) platí v trestnom konaní len vo vzťahu k všeobecne záväzným právnym predpisom, ktoré sú uverejnené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Preto právne predpisy, resp. iné právne akty alebo organizačné smernice či štatúty, ktoré nie sú v plnom znení uverejnené v zbierke zákonov a ktorých znalosť je nevyhnutná na zistenie skutkového stavu veci vyžadovaného v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku na rozhodnutie, treba z hľadiska relevantných okolností dokazovať.

Dovolací súd nemohol hodnotiť ďalšie námietky, keďže vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môžu byť uplatňované len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd.

S poukázaním na vyššie uvedené dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. bol naplnený.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, boli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a preto najvyšší súd na verejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu vec opätovne prejednať a uložiť trest a spôsob jeho výkonu obvinenému Ing. P. W. tak, aby zodpovedal dotknutým ustanoveniam Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.